

Nr. Ref. M 166

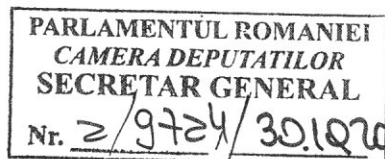
S-A LUAT ACT

Ședința Biroului Permanent

Camerei Deputaților

din data de 05.11.2018

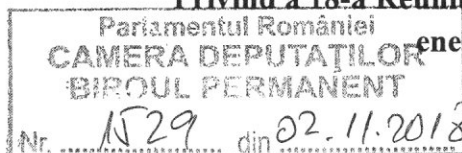
Nr. 1529

**Parlamentul României
Camera Deputaților**

INFORMARE

Privind a 18-a Reuniune interparlamentară privind energia regenerabilă și eficiența energetică, IPM 18 Viena, 19-20 Octombrie 2018

În perioada 19-20 Octombrie 2018 s-a desfășurat la Viena cea de-a 18-a Reuniune interparlamentară privind energia regenerabilă și eficiența energetică, IPM 18, sub egida EUFORES, în cooperare cu Dimensiunea Parlamentară a Președinției Austriei a Consiliului Uniunii Europene.

La reuniune au participat reprezentanți ai Parlamentelor Naționale, ai Parlamentului European, ai Comisiei Europene, precum și reprezentanți din industrie, cercetare, ai asociațiilor profesionale, precum și reprezentanții unor autorități locale. Conferința a avut ca subiect principal Pachetul privind Energia Curată pentru Toți Europeanii elaborat de Comisia Europeană și implicațiile acestuia pentru viitorul energiei din surse regenerabile și eficiența energetică în Europa.

Din partea Senatului României au participat domnul senator *Gheorghe Marin*, Președintele Comisiei pentru energie, infrastructură energetică și resurse minerale, domnul senator *Vasilică Toma*, membru al aceleiași comisii și secretar al Comisiei pentru transport și infrastructură, domnul senator *Constantin-Bogdan Matei*, membru al Comisiei economice, industriei și servicii și domnul *Andrei Rahău*, consilier în cadrul Comisiei pentru energie. Din partea Camerei Deputaților au participat doamna deputat *Cristina-Mădălina Prună* și domnul deputat *Mihăiță Virză*, membri în Comisia pentru industrie și servicii.

La evenimentul ce s-a desfășurat pe parcursul celor două zile au participat în calitate de vorbitori sau membri în paneluri de dezbatere *Jeppe Kofod*, Parlamentar European și președinte EUFORES; *Theresa Griffin*, parlamentar britanic și vicepreședinte EUFORES; *Jan Geiss*, Secretar General EUFORES; *Johannes Schmuckenschlagger*, parlamentar austriac; *Josef Plank*, Secretar General al Ministerului Federal pentru Dezvoltare Durabilă și Turism din Austria; *Peter Marland*, președintele Consiliului Local din Milton Keynes și vicepreședinte al asociației Energy Cities; *Michaela Holl*, analist de politici privind energia regenerabilă și investiții în infrastructură în cadrul Directoratului General Energie al Comisiei Europene; *Giles Dickson*, Director General al WindEurope, cea mai importantă asociație a

De departe cel mai important aspect al Pachetului pentru Energie Curată este cel privitor la Eficiența Energetică. În 2016, la nivelul Uniunii Europene, se cheltuiau anual 1.7 mii miliarde Euro pe energie, dar numai o fracțiune din acea sumă pe eficiență energetică. Din moment ce îmbunătățirea eficienței energetice poate reduce consumul energetic al Uniunii cu peste 40% și implicit poate scădea atât cheltuielile cu energia cât și dependența energetică a UE față de importurile de combustibili fosili, este aspectul ce merită explorat cel mai mult, având beneficiul celui mai bun randament al investițiilor. Din moment ce punerea în practică efectivă a măsurilor trasate în Pachet necesită acțiune atent planificată la nivel local, Statele Membre vor fi parteneri esențiali ai Comisiei în realizarea obiectivelor trasate prin politica energetică Europeană.

Preluarea președinției Consiliului UE va presupune asumarea unui rol de negociator și mediator în finalizarea lucrărilor pe Pachetul privind Energia Curată în cazul în care Austria nu va reuși să termine aceste negocieri, rol ce va reveni României. Președinția Austriacă își dorește înmânarea acestui pachet de măsuri cu etapa dialogului finalizată, conform intervenției lui **Josef Plank**, dar implementarea efectivă a măsurilor rămâne în sarcina statelor membre, cu niveluri de dezvoltare economică diferită, cu priorități energetice diferite și cu viziuni asupra securității energetice diferite. Va fi nevoie să punem în practică tot ceea ce se propune prin Pachetul privind Energia Curată, cu accent pe eficiența energetică dar dezvoltând în paralel energia din resurse regenerabile, iar în acest scop, cel mai important lucru este crearea unui cadru coerent ce poate facilita o acțiune concertată a tuturor statelor membre pentru îndeplinirea scopului comun de reducere a dependenței energetice și de scădere a emisiilor de gaze cu efect de seră.

Ultima intervenție în cadrul deschiderii la nivel înalt a fost cea a lui **Peter Marland** din Marea Britanie, președintele consiliului local din Milton Keynes, un oraș fondat în 1967, în prezent cu o populație de peste 300.000 de oameni și un adevărat pionier în implementarea măsurilor privind eficiența energetică și energia din resurse regenerabile și cu un obiectiv de a avea până în 2050 o amprentă negativă a dioxidului de carbon în mediul înconjurător. Întrucât 80% din populația lumii locuiește în orașe și 95% din resurse se utilizează în orașe, acestea trebuie să fie principalul punct focal al acțiunilor privind eficiența energetică și energia curată. Avantajul orașelor este viteza cu care pot reacționa. La nivel local o decizie poate fi pusă în practică într-o lună, pe când prin parlament este nevoie de aproximativ un an pentru a lua o decizie iar în Parlamentul European, un minim de 27 de luni. Prin urmare, solicitarea lui Marland în numele orașelor este ca acestea să fie implicate în procesul decizional prin conlucrarea la elaborarea de politici.

Prima sesiune a conferinței, moderată de **Theresa Griffin**, a fost dedicată surselor de energie regenerabilă în producția de electricitate. Nota pe care s-a început această dezbatere a fost că este obligația tuturor participanților, îndeosebi a celor cu putere de decizie, să colaboreze pentru a asigura accesul tuturor la energie. Energia este un drept social fundamental și niciun cetățean european nu ar trebui să aleagă între a se hrăni, a se răcori sau a se încălzi. Pe de altă parte, această tranziție energetică va avea efecte sociale de amploare în rândul persoanelor cu locuri de muncă în domenii ale energiei fosile.

Intervenția **Michaellei Holl**, funcționar la DG Energie al Comisiei Europene, a fost o prezentare generală a Pachetului privind Energia Curată pentru Toți Europeanii și a măsurilor privind utilizarea surselor regenerabile de energie în producția de electricitate (RES-E). Principiile de bază urmărite prin pachetul propus de Comisie – care este și cel mai mare pachet legislativ propus vreodată la nivelul Uniunii – sunt punerea în prim plan a eficienței energetice, demonstrarea capacității de leadership în ceea ce privește resursele regenerabile la nivel global și oferirea unor prețuri corecte și accesibile pentru consumatori.

Cadrul privind guvernanța este deja stabilit și aprobat, statele membre urmând să adopte propriile strategii și planuri naționale privind energia, eficiența energetică și schimbările climatice, inclusiv strategii pe termen lung pe care să le transmită Comisiei, care le va centraliza și analiza în scopul coordonării activităților necesare atingerii obiectivelor asumate de Uniunea Europeană. În momentul de față, Directiva pentru o reproiectare a pieței energiei electrice este în continuare în dezbatere – „Market Design”. Scopul acesteia este de a crea o piață a electricității competitivă și capabilă să primească o pondere crescută de energie electrică regenerabilă și implicit cu producție volatilă. Măsurile sunt multiple, ținând nu doar spre flexibilizarea rețelelor de management al instalațiilor electrice dar și spre flexibilizarea cererii de energie electrică prin prețuri variabile la energia electrică și răsplătirea consumului rațional și eficient. În ceea ce privește măsurile legislative, în scopul încurajării RES-E se va urmări limitarea și chiar eliminarea, la nivelul uniunii, a subvențiilor pentru producția de energie electrică din surse convenționale, prin impunerea de restricții noi, urmărind inclusiv excluderea completă a cărbunelui și a gazelor utilizate ineficient de la posibilitatea primirii de subvenții.

Reprezentanții industriilor de producere a energiei electrice eoliene și solare au prezentat avantajele și oportunitățile existente în momentul de față în acest domeniu. De reținut este faptul că sunt necesare investiții de rețehnologizare în domeniul energiei eoliene, în caz contrar actualele turbine își vor fi atins finalul duratei de exploatare până în anul 2043. Avantajul noilor tehnologii, însă, este că puterea instalată pe m² este în continuă creștere, un exemplu fiind înlocuirea unui parc eolian de 69 de turbine de primă generație din Spania cu unul de 7 turbine dar cu o putere instalată dublă față de cel precedent. În ceea ce privește energia solară, s-a pus accentul pe descentralizarea producției, încurajarea micilor producători și instalarea de panouri fotovoltaice pe acoperișurile clădirilor, îndeosebi în zone urbane, România având un potențial foarte mare din acest punct de vedere. Avantajul panourilor descentralizate pe acoperișuri față de panourile instalate la sol este și numărul triplu de locuri de muncă pe care acestea le generează pentru aceeași putere instalată. În plus, prin tehnologii digitale de management al cererii și ofertei de energie și soluții de stocare – parte a inițiativei de Market Design – se pot reduce costurile de transport și distribuție al energiei electrice și nevoia de investiții în redimensionare rețelelor electrice, rezultând un preț accesibil pentru consumatori. În ceea ce privește stocarea energiei electrice, **Urban Keussen** a prezentat soluțiile tehnice utilizate în prezent în Germania. Principala problemă a energiei electrice regenerabile este volatilitatea producției. Stocarea excesului în baterii este doar o soluție de termen scurt – de ordinul minutelor – utilă pentru limitarea șocurilor în rețea și asigurarea trecerii către alte surse de energie în momentul scăderii

producției de energie fotovoltaică sau eoliană. O soluție de stocare pe termen lung – până la 3 zile – este cea chimică, prin electroliza apei în hidrogen și stocarea acestuia pentru combustie.

O problemă pentru investițiile în domeniul energiei regenerabile o reprezintă costurile diferite ale capitalului în statele membre ale Uniunii Europene. Un obstacol ce va trebui depășit este un cost ridicat al capitalului în zone unde investițiile în eoliene, fotovoltaice și nu numai ar avea un randament ridicat din punct de vedere tehnic.

În cadrul celei de-a doua sesiuni a conferinței s-a pus în dezbatere în panel importanța cooperării regionale în Europa Centrală și de Sud-Est în ceea ce privește resursele regenerabile în electricitate. În sudul și estul Europei, centralele pe cărbune se apropie în proporție de 55% de sfârșitul vieții până în anul 2030, iar acest fapt este o oportunitate pentru statele aflate în această situație de a le înlocui cu alternative ce nu au emisii de carbon. Energia nucleară este o soluție, dar și resursele regenerabile pot fi văzute în același fel. Utilizarea de combustibili fosili pentru producția de electricitate este justificată de statele membre prin nevoia asigurării securității energetice, dar la nivelul Uniunii se argumentează pentru interconectarea rețelelor electrice și asigurarea securității energetice la nivel regional în loc de național. Creșterea capacității de producție de electricitate din surse de energie regenerabilă ar trebui însoțită de o eliminare graduală a cărbunelui din mix-ul energetic. De menționat este faptul că în zona Balcanilor, țări care nu sunt membre ale Uniunii dar aspiră la acest statut și participă în Comunitatea Energetică Europeană și-au asumat obiective similare cu cele ale statelor membre, dar se confruntă în continuare cu probleme deosebite, în principal generate de subvenționarea excesivă a producției de electricitate din surse de energie fosilă, îndeosebi cărbune, în cazul Serbiei, de exemplu, fiind vorba de cheltuirea a 1/3 din PIB pe subvenții. În cadrul discuțiilor **Eamon Ryan** a amintit impactul psihologic foarte important al asigurării securității energetice la nivel național, concept a cărui înlocuire cu securitatea energetică regională sau la nivelul Uniunii va fi dificil de acceptat la nivelul statelor membre. În plus, utilizarea gazelor naturale este văzută drept o soluție mult mai la îndemână de statele din Estul Europei, inclusiv de cele din Balcani.

Cristina Prună a ridicat problema „tranziției echitabile” adusă în discuție în cadrul conferinței și faptul că a fost lansată platforma UE „Regiunile carbonifere în tranziție”, dar în industria cărbunelui sunt în jur de 240000 de locuri de muncă iar cele ce vor fi create de industria energiei regenerabile s-ar putea să nu le poată înlocui corespunzător. Se poate întreba, așadar, ce soluții pot fi luate la nivelul statelor și la nivelul Uniunii pentru a asigura o tranziție echitabilă și lină și care ar fi costurile acestei tranziții? Întrebarea a determinat răspunsurile mai multor participanți la dezbateri. **J. Kopač** a subliniat faptul că o platformă nu este destul, dar ea este doar începutul. Este nevoie de reforme, finanțate, desigur și cu sprijinul bugetului UE deoarece distrugerea locurilor de muncă este mult mai ușoară decât crearea lor. Cu toate astea, în cazul Sloveniei, când s-a reformat o zonă cu activitate principală în industria cărbunelui, majoritatea au ales pensionarea anticipată; regiunea aceea are acum, însă, cea mai mare creștere economică din țară. **K. Galek** a atras atenția asupra importanței infrastructurii în deschiderea unei regiuni către restul țării și Europei, fapt ce poate sprijini reforma locală. **M. Buck** a menționat că tranziția echitabilă nu este un obiectiv în sine, ci doar un instrument pentru reducerea dependenței de

industria cărbunelui în acele regiuni; este doar primul pas, facilitat de această platforma ce va fi finanțată din realocarea de fonduri din bugetul existent al Uniunii. Cu toate acestea, tranziția este prevăzută pe termen lung: minerii actuali vor fi cel mai probabil la pensie în 2040 iar regiunile vizate vor avea nevoie de o industrie care să o înlocuiască pe cea a cărbunelui. Tranziția echitabilă trebuie începută din timp, dar sunt alocate foarte multe fonduri europene în acest scop.

Cea de-a treia sesiune a fost moderată de **Davor Skrlec** și a tratat utilizarea surselor regenerabile de energie în termoficare și climatizare în contextul oportunităților oferite de Pachetul pentru Energie Curată. Nota pe care a început dezbateră a fost o trimitere la ce a spus Theresa Griffin în cadrul conferinței – cetățenii nu trebuie să fie nevoiți să aleagă între a mânca, a se încălzi sau a se răcori. Cu toate acestea, ambițiile Pachetului pentru Energie Curată nu sunt la fel de mărețe în ceea ce privește termoficarea și climatizarea prin resurse energetice regenerabile (RES-HC). **Michaella Holl** a prezentat, în mare, ce se pregătește pentru acest domeniu prin Pachet. Fiecare stat membru ar trebui să își mărească ponderea de surse regenerabile de energie în termoficare și climatizare cu 1.3% pe an din 2020 până în 2030, fapt ce ar conduce la un nivel de 25% RES-HC, acel obiectiv de 1.3% pe an fiind flexibil în funcție de specificul fiecărei țări. Dacă statele membre vor fonduri structurale pentru energie regenerabilă, ele trebuie să pună în practică măsuri ce pot împlini aceste ambiții. Problema termoficării și climatizării este diversitatea soluțiilor tehnice utilizate și dificultatea transportului energiei termice pe distanțe lungi. Cu toate acestea, pentru a încuraja utilizarea în mod direct RES-HC, Comisia a propus ca **realizarea infrastructurii de distribuție a gazelor naturale în mediul rural să nu mai fie eligibilă pentru cofinanțare europeană.**

Gerhard Dell a prezentat situația regiunii Austria Superioară în ceea ce privește ponderea RES-HC ca parte din schimbul de experiență și bune practici încurajat de conferință. Proportia de energie din surse regenerabile în electricitate este de 75% iar în încălzirea spațiilor este de 61%, transportul rămânând în urmă, cu doar 10%. Politica abordată de regiunea austriacă a fost una de „morcovi, bețe și tamburine”, adică oferirea de fonduri pentru programele de cercetare și dezvoltare și sprijin financiar pentru investiții, măsuri legale – impunerea de standarde de emisii și eficiență pentru clădiri și sisteme de termoficare și sesiuni de informare strategică atât cu reprezentanții industriei cât și cu cetățenii, campanii media, etc. Rezultatul a fost o scădere a nivelului de gaze cu efect de seră generat de clădiri cu 43% din 2005 până în 2015. În continuarea prezentării referitoare la Austria Superioară, **Cristoph Pfemeter** a ilustrat importanța biomasei exploatată durabil în realizarea obiectivelor de utilizare a surselor de energie regenerabilă în încălzire. Exploatarea lemnului pentru încălzire a ridicat diverse probleme, în special din lipsă de informare a părților interesate. Cu toate acestea, plantarea intensivă de copaci pentru utilizarea în industria lemnului și implicit a resturilor în termoficarea pe bază de biomasă a dus la creșterea fondului forestier al Austriei cu 350 milioane m³ din 1960 până în prezent, în ciuda exploatării acestuia. Practic, lemnul utilizat pentru energie este obligatoriu un produs secundar al industriei forestiere, întrucât prețul de producție este mai mare decât prețul de vânzare.

Un aspect important de reținut este că deși ponderea procentuală a surselor de energie regenerabilă în termoficare este mai mică decât în producția de electricitate, sectorul energetic termic este mult mai mare, prin urmare se produce mai multă energie termică din surse regenerabile decât electricitate (1017 TWh vs 872 TWh în anul 2014 conform Eurostat). **Nigel Cotton** a subliniat faptul că securitatea energetică se poate garanta mult mai bine prin producerea locală a energiei termice din surse regenerabile decât prin construcția de gazoducte pentru diversificarea surselor de import de combustibili fosili. Mai mult decât atât, RES-HC oferă avantajul creării de locuri de muncă locale, necesare, ce nu pot fi pierdute prin relocarea lor în țări ce ar oferi avantajele unei forțe de muncă mai ieftină prin simplul fapt că energia termică nu se poate transporta ușor, așadar asigurarea producției locale este esențială. Decarbonizarea este un obiectiv important de urmărit și cel mai important aspect din acest punct de vedere este influențarea percepției publice. Dacă populația nu își va mai dori combustibili fosili, va fi un pas foarte important pentru eliminarea definitivă a acestora, exact cum s-a întâmplat în cazul mașinilor cu motoare diesel. Din păcate, un boiler are o durată de viață de 20 de ani, prin urmare până în 2050 mai sunt cel mult două cicluri de renovare a boilerelor din locuințe private; este important, așadar, să existe soluții termice pe energie regenerabilă accesibile și promovate pentru a evita continuarea dependenței de combustibili fosili pentru încălzire.

Lucas Kranzl, cercetător la Universitatea Tehnică din Viena a prezentat mai multe scenarii posibile referitoare la posibilitățile de decarbonizare a fondului locativ al Uniunii. Toate scenariile prevăd, însă, o reducere a cererii de energie pentru termoficare și climatizare rezidențială cu cel puțin 40%. Subliniat în repetate rânduri, de departe cea mai eficientă metodă de reducere a cererii de energie în domeniul termoficării și climatizării este renovarea locuințelor după standardele emise în directiva privind performanța energetică a clădirilor. În fapt, această renovare este fundația pe care se bazează toate celelalte soluții tehnice de reducere a emisiilor de carbon. Cuplată cu alte măsuri tehnice, cum ar fi încălzirea centralizată eficientă, cea individuală din surse regenerabile, inclusiv electrică, ar fi posibilă o decarbonizare consistentă a fondului locativ până în 2050.

A doua zi de dezbateri a debutat prin cea de-a 4-a sesiune, o prezentare a Directivei privind Eficiența Energetică și a Directivei privind Performanța Energetică a Clădirilor, directive ce fac parte din Pachetul privind Energia Curată, realizată de **Paul Hodson**. Acesta a menționat că pentru părțile interesate, îndeosebi pentru statele membre, Comisia are statistici și studii în domeniul eficienței energetice pe care este dispusă să le împărtășească. Principalul avantaj al eficienței energetice este faptul că este o politică acceptabilă pentru toți politicienii, indiferent de ideologia și opiniile personale, de la cei ce sunt sceptici privind schimbările climatice la cei care sunt interesați de justiție socială. Eficiența energetică, îndeosebi a clădirilor de locuit, dar și a celor industriale, necesită investiții. Aceste investiții au o rată de randament de 10% până la 20%, ele urmând să devină profitabile chiar și în 5 ani prin economia de energie. Cu toate acestea, este nevoie de acțiune publică în vederea promovării eficienței energetice, întrucât majoritatea actorilor implicați nu sunt dispuși să investească dacă nu își pot recupera investiția în 2-3 ani. Prin urmare, la nivelul Uniunii s-a hotărât stimularea investițiilor prin realizarea unui cadru

europene care stabilește o țintă, asigură accesul la informații, limitează accesul pe piață a produselor ineficiente energetice, toate cu scopul de a asigura o creștere a eficienței energetice, din toate punctele de vedere, la nivel european, în vederea atingerii obiectivului de 32% eficiență energetică până în 2030. Statele membre au un rol clar trasat în noile directive privind rolul lor în atingerea obiectivelor stabilite la nivelul UE, dar fiecare stat va trebui să-și dezvolte o strategie la nivel național. În ceea ce privește decarbonizarea fondului locativ, două elemente sunt cheie: pe de o parte renovarea clădirilor, pe de altă parte, găsirea fondurilor pentru realizarea acestei renovări. În vederea asigurării echității și limitării sărăciei energetice, e nevoie să se găsească soluții de finanțare a renovării locuințelor persoanelor ce nu-și permit să le renoveze singure. Schimbările tehnice și legislative nu sunt, cel mai probabil, suficiente, fiind nevoie și de o schimbare a mentalității populației cu privire la eficiența energetică și economia de energie.

Dezbaterile asupra eficienței energetice și a performanței energetice a clădirilor precum și asupra utilizării surselor regenerabile de energie în termoficare și climatizare, moderate de **Eamon Ryan**, au fost continuate în a 5-a sesiune de **Oliver Rapf**, **Roger Hackstock** și **Ingo Wagner**. O mare problemă a fondului locativ actual este că între 75 și 90% din el va fi în continuare în uz în 2050 iar în prezent 75% din el este în clasa de performanță energetică D sau mai rău – mai mult de jumătate din fond fiind, de fapt, clasa energetică E sau mai rău. Merită menționat faptul că partea de climatizare este, în prezent, mult mai puțin relevantă în consumul de energie în clădiri, cel mai mare consumator fiind, de fapt, termoficarea – încălzirea spațiului locativ respectiv încălzirea apei menajere. Rapf a subliniat importanța realizării unor strategii de renovare ce au ca țintă cvartale întregi, fie că vorbim despre zone de case sau zone de blocuri de locuință. În același timp, cererea de energie pentru răcire este în creștere și va trebui să se țină cont de ea în realizarea politicilor. Hackstock și Wagner au prezentat două soluții tehnice complementare. În primul rând, încălzirea solară la nivel de locuință individuală a înregistrat o scădere dramatică. Cu toate acestea, la nivelul instalațiilor de termoficare pe bază de energie solară, s-a înregistrat o creștere spectaculoasă în cazul sistemelor industriale și a celor utilizate pentru termoficarea cuplată la un sistem centralizat în orașe. Wagner a prezentat meritele sistemelor centralizate de încălzire, atât din punct de vedere al eficienței dar și din punct de vedere al oportunităților oferite în ceea ce privește sursele multiple de agent termic ce pot fi utilizate, printre care și energia solară sau cea obținută din biomasă, biogaz, căldură din procese industriale, chiar și sisteme ce pot utiliza în paralel aceste surse. În cadrul sesiunii de întrebări și răspunsuri s-au scos la iveală încă o serie de obstacole ce vor trebui depășite, printre care și faptul că va fi nevoie de renovarea a 3% din fondul locativ anual iar numărul de muncitori în domeniul construcțiilor este insuficient în multe state.

Ultima parte a conferinței, moderată de **Theresa Griffin**, a fost o dezbatere privind eficiența energetică și Pachetul privind Energia Curată iar din panel au făcut parte **Cristina-Mădălina Prună**, **Zhecho Stankov**, **Eamon Ryan**, **Delian Dobrev**, **Adrian Joyce** și **Nils Borg**. S-a insistat asupra rolului fondului locativ și a eficienței energetice în atingerea obiectivelor pe termen lung stabilite prin Pachetul privind Energia Curată și importanța consultării pe parcursul realizării strategiilor naționale cu toți actorii implicați în acest proces. Doamna **Prună** a prezentat

în cadrul discuției situația actuală a României, care și-a atins obiectivele stabilite, îndeosebi în ceea ce privește energia regenerabilă. În același timp, este îngrijorător faptul că multe state membre ale Uniunii nu vor reuși să își atingă obiectivele pentru 2020 în timpul rămas. România trebuie să își stabilească obiective ambițioase și să urmărească îndeaproape îndeplinirea lor. Moștenirea unui fond locativ cu un număr mare de blocuri de locuințe din perioada comunistă prezintă atât obstacole dar și oportunități prin posibilitatea de a le renova de o manieră eficientă, fapt ce va contribui foarte mult la atingerea obiectivelor României privind eficiența energetică și performanța energetică a clădirilor. Cu toate acestea, o atenție sporită va trebui acordată diferențelor foarte mari înregistrate între dezvoltarea mediului urban și a celui rural, inclusiv din punct de vedere al infrastructurii existente. În cadrul concluziilor acestei dezbateri în panel s-a subliniat importanța renovării clădirilor nu doar din punct de vedere al eficienței energetice obținute, dar și prin perspectiva creării de locuri de muncă locale pentru cel puțin 30 de ani.

Concluziile conferinței au fost prezentate de **Jeppe Kofod** și **Jan Geiss**, punctând importanța cooperării regionale pentru asigurarea securității energetice, nevoia de înlocuire a combustibililor fosili din producția de electricitate și energie termică și implicit decarbonizarea fondului locativ și nu în ultimul rând, nevoia de acțiuni concrete pentru scăderea importanței produselor petroliere în domeniul transporturilor.

Deputat Cristina-Mădălina Prună
Membru, Comisia pentru industrii și servicii

Deputat Mihăiță Vîrză
Membru, Comisia pentru industrii și servicii

